

መጽሐፈ ዳንኤል - ቁጥር ዘጠና አንድ

መገለጫውን ያለው ትንቢታዊ ወንዝ፡ በዳንኤል ራእዮች ውስጥ ካሉት እንቅስቃሴዎች መካከል ባሉ ግንኙነቶች ውስጥ የሚደረግ ጉዞ

Jeff Pippenger
2024-02-24

በመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ የተፈታው እውቀት በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ባለው የኡላይ ወንዝ ራእይ ይወከላል። ያ ራእይ የዳንኤልን ምዕራፍ ሰባት፣ ስምንትና ዘጠኝ ይወክላል፤ በሦስተኛውም መልእክት እንቅስቃሴ የተፈታው እውቀት በሂደቱ ወንዝ ራእይ ይወከላል፤ እርሱም ምዕራፍ አስር፣ አሥራ አንድና አሥራ ሁለትን ይወክላል። በሁለቱ እንቅስቃሴዎች መካከል ያሉት ግንኙነቶች ብዙ ናቸው። ሁለቱ እንቅስቃሴዎች ከ1863 ዓ.ም. ዓመፅ ጀምሮ እስከ ዘመን ፍጻሜ በ1989 ድረስ ባሉት አንድ መቶ ሀያ ስድስት ዓመታት እርስ በርሳቸው ተያይዘዋል።

በሁለቱም የፍጻሜ ዘመናት፣ በእያንዳንዱም እንቅስቃሴ፣ የዘላቂውን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ጊዜያት” መለያ ሆነው ይታያሉ። አረማዊነት እና ከዚያም ጳጳሳዊነት እስከ 1798 ድረስ መቅደሱንና ሠራዊቱን ረግጠው ነበር፤ እርሱም የፍጻሜ ዘመን ነበር። ከ1863 ዓመፅ ጀምሮ እስከ 1989 ድረስ፣ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ባሉት አራቱ ርኩሶች የተወከለ መንፈሳዊ ረገጥ ተከስቶ ነበር።

ከመጀመሪያው ቍጥ መጨረሻ እስከ 1844 በመጨረሻው ቍጥ መጨረሻ ድረስ ያሉት አርባ ስድስት ዓመታት፣ ክርስቶስ በ1844 ጥቅምት 22 በድንገት ወደ ገባበት መንፈሳዊ ቤተ መቅደስ ያቆመበት ዘመን እንደነበረ፣ በ1989 ያለውን የፍጻሜ ዘመን እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ ድረስ ይመስላል፤ በዚያን ጊዜ ክርስቶስ እንደገና መንፈሳዊ ቤተ መቅደስ እያቆመ ነው፤ እርሱም በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት በድንገት ወደ እርሱ ይመጣል።

ሦስተኛው መልእክት በ1844 በደረሰ ጊዜ፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ የሌዊን ልጆች ለማንጸት ድንገት ተገለጠ፤ ነገር ግን በ1863 እነዚያ ታማኝ ያልሆኑ ሌዊውያን በኤልያስ የተሰጠውን የሙሴ መልእክት እምቢ ብለው በምድረ በዳ መባዘን ጀመሩ። በዚያ የፈተና ሂደት ውስጥ “ሠሪዎቹ” በመጨረሻ “የማዕዘንን ድንጋይ” የ“ሰባቱ ዘመናት” ውስጥ ይጥሉት ነበር፤ ከዚያም ከፊላዴልፊያ እንቅስቃሴ ወደ ሎዶዎቹ ቤተ ክርስቲያን ይሻገሩ ነበር። በመጨረሻዎቹ ዘመናት፣ የቃል ኪዳን መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ በሚመጣበት ጊዜ፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ወቅት፣ ሌላውን መንጋውን ለመጥራት ታማኝ የሆኑትን ሌዊውያን ይጠቀማል። የመጨረሻዎቹ ዘመናት ታማኞች ከሎዶዎቹ “ቤተ ክርስቲያን” ወደ ፊላዴልፊያ “እንቅስቃሴ” ተሻግረው ይሆናሉ።

የመጀመሪያው መልእክት እንቅስቃሴ በኪንግ ጄምስ መጽሐፍ ቅዱስ ከታተመ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ መደበኛ ቅርጽ የተሰጠውን መልእክቱን አሳተመ፤ የሦስተኛውም መልእክት እንቅስቃሴ የነፃነት መግለጫ ከታተመ ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ መደበኛ ቅርጽ የተሰጠውን መልእክቱን አሳተመ። የሁለቱም እንቅስቃሴዎች መደበኛ ቅርጽ የተሰጠው መልእክት በአንድ መልእክት መውረድ ምልክት የተደረገውን የእስልምና ትንቢት ፍጻሜ በኃይል ተሞልቶ ነበር። የመልእኩ መምጣት የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት “ክርክር” መጀመሪያን ለየ፤ እንዲሁም የዕንባቆም ሰንጠረዦች እንዲታተሙ መራ።

በዕንባቆም ጽላቶች የተመሰሰው በኃይል የተሞላ መልእክት ወደ ተስፋ መቁረጥ አመራ፤ ይህም የመዘግየት ዘመንን አስገባ፤ እርሱም ወደ እኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት አመራ፤ እርሱም በእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ፍጻሜ ተደመደመ። በእነዚህ ሁለት እንቅስቃሴዎች መካከል ያሉት ተመሳሳይነቶች፣ ለማየት

የተለወጠችው እውነት ነች፤ ይህም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ውስጥ በተጠቀሰው “ሴቶች ለታሙዝ ሲያለቅሱ” የሚለው ሦስተኛው ርኩሳት የተመሰለ ሲሆን፤ እንዲሁም በደርጋምን ሦስተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን የተወከለው መስማማት ነው።

በኋለኛው ዝናብ ዘመን “የዕለቱ” እንደ ጉዳይ ያለውን ሚና የሚመራው መለኮታዊ አቅጣጫ ፍጹም የሚያስደንቅ ሲሆን ከሰው ግንባታ እድል በላይ ነው። አራተኛው የሎዶቅያ አድቪንቲዥም ትውልድ ለፀሐይ ሲሰግድ እንደሚታይ ተገልጿል፤ ይህም የአውሬውን ምልክት መቀበልን ይወክላል። እህት ዋይት ያን ምልክት መቀበል ከአውሬው ጋር አንድ አሳብ ላይ መድረስ መሆኑን ትለያለች፤ እንዲሁም በክርስቶስን የሚቃወም ሰው ትርጉም ላይ የሚደናገሩ ሰዎች በመጨረሻ በኃጢአት ሰው ወገን ላይ እንደሚቆሙ ትገልጻለች። ይህ ሁሉ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት በኢየሩሳሌም ውስጥ ባሉት ሽማግሌዎች ይወከላል።

እግዚአብሔር እርሱን የሚጠሉትን እስከ ሦስተኛውና አራተኛው ትውልድ ድረስ ይፈርዳል፤ ያም ፍርድ ሌላው ወገን የእግዚአብሔርን የማጽደቅ ማጎተም ሲቀበል በዚያው ጊዜ ይፈጸማል። ዊልያም ሚሊር በዳንኤል መጽሐፍ “የዕለት ተዕለት” ተብሎ የተወከለው አረማዊቷ ሮም መሆኗን እንዲያውቅ የሚያስፈልገውን ብርሃን የሰጠው በቅዱሳን መጻሕፍት ያለው ያው ክፍል፤ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ሽማግሌዎቹ የሚሰግዱለትን የኃጢአት ሰው እጅግ በቀጥታ የሚለይ መለያ ነው። ያ ምዕራፍ ሁለተኛውን የሚያጠፋ ኃይል የሆነውን ጳጳሱን ሲለይ፤ በተመሳሳይ ጊዜም የመጀመሪያውን የሚያጠፋ ኃይል የሆነውን አረማዊነት ይለያል። እናም የዚያ ክፍል ርዕሰ ጉዳይ የሆነው እውነት፤ በ2 ተሰሎንጭ ውስጥ እስከ 538 ድረስ ጵጵስናው ወደ ዙፋኑ እንዳይወጣ የሚከለክለው ኃይል ሆኖ የተገለጸችው አረማዊቷ ሮም ያላት ሚና ነው።

“ዘወትር” የተባለው፣ ለሚሊር የመሠረታዊ እውነቱ የነበረው፣ መቅደሱንና ሠራዊቱን የሚረግጡ ሁለት አጥፊ ኃይሎችን መሠረት አድርጎ የትንቢት ማዕቀፍ እንዲያዘጋጅ ያስቻለው እውነት ነው፤ ይህም ጳውሎስ በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚጣል እንደሆነ እና ያንን እውነት ለማይወዱ ሰዎች ብርቱ ስሕተት የሚያመጣ እንደሆነ የለየው እውነት ነው። ከተመሳሳይ ታሪኮች ጋር በሚስማማ መልኩ፣ ያው እርሱ የመሠረታዊ እውነት የሆነው እውነት፣ Future for America በመጨረሻዎቹ ዘመናት ስለሚፈጠረው የመጨረሻ ሦስት-አጥፍ ጎብረት የትንቢት ማዕቀፍ እንዲያዘጋጅ አስችሎታል።

ከዚህም በላይ፣ ለሁለቱም ተመሳሳይ ታሪኮች መሠረታዊ እውነት የሆነው ያ መሠረታዊ እውነት፣ ከዚያ በኋላ የመሠረታዊ ስህተት መሠረትና የጳውሎስ ብርቱ ማታለል የሚሆን “ውሸት” ተደረገ፤ ይህም ዳግመኛ ድምፃቸውን አንሥተው ለእግዚአብሔር ሕዝብ መተላለፋቸውን ፈጽሞ የማያሳዩ ሰዎች የሚያውጁት የሐሰተኛው የኋለኛው ዝናብ “ሰላምና ደኅንነት” መልእክት ማዕቀፍ ስለሆነ ነው። “የዕለቱ” የመጀመሪያውና የሦስተኛው መልእክ እንቅስቃሴ ሁለቱም መሠረትን ይወክላል፤ የሎዶቅያ ዓመፀኞችም የሰይጣናዊውን ምልክት የክርስቶስ ምልክት ብለው በመለየት ትርጉሙን በተገለቢጦሽ በለወጡት ጊዜ፣ ያ ሐሰተኛ ምልክት የሐሰተኛው የኋለኛው ዝናብ ሐሰተኛ መልእክት መሠረት ሆነ።

ቆዩና ደንቁ፤ ጩኸ፣ አዎን፣ ጩኸ፤ ሰክረዋል፣ ነገር ግን በወይን አይደለም፤ ይንከራተታሉ፣ ነገር ግን በሚያሰክር መጠጥ አይደለም። እግዚአብሔር በእናንተ ላይ የጥልቅ እንቅልፍን መንፈስ አፍስሰባችኋልና፣ ዓይኖቻችሁንም ዘግቶአል፤ ነቢያትንና አለቆቻችሁን፣ ባለራእዮችንም ሸፍኖአል። ራእይም ሁሉ ለእናንተ እንደ ታተመ መጽሐፍ ቃል ሆኖባችኋል፤ እርሱንም ለተማረ ሰው። “እባክህ፣ ይህን አንብብ” ብለው ይሰጡታል፤ እርሱም፡- “ታትሞአልና ማንበብ አልቻልም” ይላል። መጽሐፍም ላልተማረ ሰው፡- “እባክህ፣ ይህን አንብብ” ብለው ይሰጡታል፤ እርሱም፡- “አልተማርሁም” ይላል። ስለዚህም ጌታ እንዲህ አለ፡- “ይህ ሕዝብ በአፍ ወደ እኔ ይቀርባል፤ በከንፈሩም ያከብረኛል፤ ልቡን ግን ከእኔ ርቆ አስወግዶአል፤ እኔንም የሚፈሩት በሰው ትእዛዝ የተማረ ነው፤ ስለዚህ፣ እነሆ፣ በዚህ ሕዝብ መካከል ድንቅ ሥራ፣ አዎን፣ ድንቅና አስደናቂ ሥራ እሠራ ዘንድ እቀጥላለሁ፤ የጠቢባኖቻቸው ጥበብ ትጠፋለችና፣ የማስተዋል ሰዎቻቸውም ማስተዋል ይሰውራል።” ምክራቸውን ከእግዚአብሔር ለመሰወር

እጅግ ጥልቅ የሚቆፍሩ፣ ሥራቸውም በጨለማ ውስጥ ያለ፣ “ማን ያየናል? ማንን ያውቀናል?” የሚሉ ወዮላቸው! እናንተ ነገሮችን መገልበጣችሁ እንደ ሸክላ ሠሪ ጭቃ ይቁጠራልን? የተሠራ ነገር ለሠራው፡- “አልሠራኝም” ይላልን? ወይስ የተቀረጸ ነገር ለቀረጸው፡- “ማስተዋል የለውም” ይላልን? ኢሳይያስ 29፡9-16።

ሁሉም ነቢያት ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት ተናግረዋል፤ እና “የዘወትር” የሚለውን ትርጉም ገልብጦ ለመለወጥ በግልጽ ሐሰት መናገር፣ ይቅር የማይባል ኃጢአት ትርጉምን በቅርብ ይመስላል። አንድን ሰው ለዘላለም እንደጠፋ መፍረድ ሰዎች በሌሎች ሰዎች ላይ ከሚኖራቸው ችሎታ ወይም ከሥነ ምግባራዊ ሥልጣን በላይ ነው፤ ነገር ግን እዚህ እየተለየ ያለው ይህ አይደለም።

በኢሳይያስ መጽሐፍ ውስጥ ነገሮችን ግልብጦ የሚያደርጉ እነዚያ፣ ይህም ኢሳይያስ በሌላ ስፍራ ጨለማን ብርሃን ወይም ብርሃንን ጨለማ ብለው መጥራት ብሎ የሚገልጸው ነገር ሌላ አገላለጽ ብቻ ሲሆን፣ የመጨረሻ ፍርዳቸው ሲወከል ኢየሩሳሌምን የሚገዙት የጥንት ሰዎች መሆናቸው ተገልጿል።

ለክፉ መልካም የሚሉ፣ ለመልካምም ክፉ የሚሉ፤ ጨለማን በብርሃን ፋንታ፣ ብርሃንንም በጨለማ ፋንታ የሚያኖሩ፤ መራራን በጣፋጭ ፋንታ፣ ጣፋጭንም በመራራ ፋንታ የሚያኖሩ፣ ወዮላቸው! በገዛ ዓይናቸው ጠቢባን፣ በገዛ እይታቸውም አስተዋዮች ለሆኑ ወዮላቸው! የወይን ጠጅ ለመጠጣት ኃያላን፣ ብርቱ መጠጥንም ለመቀላቀል ጽኑዎች ለሆኑ ወዮላቸው! ኃጢአተኛውን ስለ ጉቦ የሚያጸድቁ፣ የጸድቁንም ጽድቅ ከእርሱ የሚያስወግዱ! ስለዚህ እሳት ገለባን እንደሚበላ፣ ነበልባልም እብቅን እንደሚያጠፋ፣ እንዲሁ ሥራቸው እንደ ብስባሽ ይሆናል፣ አበባቸውም እንደ ትቢያ ይበራል፤ ምክንያቱም የሠራዊት ጌታን ሕግ ጥለዋልና፣ የእስራኤልንም ቅዱስ ቃል ናቁ። ስለዚህ የጌታ ቍጣ በሕዝቡ ላይ ነድዶአል፣ እጁንም በእነርሱ ላይ ዘርግቶ መታቸው፤ ተራሮችም ተናወጡ፣ ሬሳቸውም በአደባባይ መካከል እንደ ጉድፍ ሆነ። በዚህ ሁሉ ላይ ግን ቍጣው አልተመለሰም፣ እጁም አሁንም ተዘርግታለች። ለአሕዛብም ከሩቅ ምልክት ያቆማል፣ ከምድርም ዳርቻ ይጠራቸዋል፤ እነሆም፣ ፈጥነው በፍጥነት ይመጣሉ። ኢሳይያስ 5፡20-26።

የእግዚአብሔር ሰንደቅ ዓላማ (መቶ አርባ አራቱ ሺህ) በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ጊዜ እንደ ሰንደቅ ዓላማ ከፍ ተደርጎ ይቆማል፤ ይህም “የእግዚአብሔር ቁጣ በሕዝቡ ላይ የሚነድበት” ጊዜ ሲሆን፣ እርሱም “እጁን በእነርሱ ላይ ይዘረጋል”፣ “ይመታቸዋልም”፣ “ሬሳቸውም በመንገዶች መካከል ይቀደዳል።” የመንገዶቹ መካከል ማለት የኢየሩሳሌም መንገዶች ናቸው፤ በዚያም በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ የተጠቀሱት አጥፊ መላእክት “ሂዱና ምቱ፤ ዓይናችሁ አትራራ፣ አትራሩም፤ ሽማግሌዎችንና ጉበዞችን፣ ደናግልንና ሕፃናትን፣ ሴቶችንም ፈጽማችሁ ግደሉ፤ ምልክቱ ባለበት ሰው ግን አትቅረቡ፤ ከመቅደሴም ጀምሩ። ከቤቱም ፊት ባሉት ሽማግሌዎች ጀመሩ” ተብለው እንዲወጡ ታዘዋል። የሕዝቅኤል “ሽማግሌዎች”፣ ሲስተር ዋይት እንደምትናገረው የሕዝቡ ጠባቂዎች ሊሆኑ የነበሩት፣ በሃያ ስምንትና በሃያ ዘጠኝ ምዕራፎች “ነገርን የሚገለብጡ” የኢሳይያስ “የኤፍሬም ሰካሮች” ናቸው።

በአምስተኛው ምዕራፍ እነርሱ “ወይን ለመጠጣት ኃያላን፣ ብርቱ መጠጥንም ለመቀላቀል ጽኑዓን ወንዶች፤ ለጉቦም ክፉውን የሚያጸድቁ” ናቸው። Questions on Doctrine የተሰኘው መጽሐፍ በታተመ ጊዜ፣ የቀድሞ ሰዎች ከክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ጽዋ ጠጡ፣ እናም ሰዎች ሊቀደሱ አይችሉም፣ ክርስቶስም ተተኪዎችን እንጂ ምሳሌያችን አይደለም የሚልን ሐሰተኛ የመጽደቅ ወንጌል አቀረቡ። ይህን በማድረጋቸውም፣ መጽሐፍ ክፉውን አጸደቁ፤ ይህም በክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ወደቁ ቤተ ክርስቲያናት መካከል እንዲቀበሉ ለሚሰጠው ዋጋ ነበር። ይህ ክፍል የመጨረሻ ፍርዳቸውን እየለየ ነው፤ የዚያም ፍርድ ምክንያት “የእስራኤልን ቅዱስ ቃል ናቁ” ስለሆነ ነው። ይህንም ያደረጉት፣ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ባቀረቡት ሰዎች የቀረበውን “የዕለቱን” አስተዋጽኦ በመክዳት እና ከክህደተኛ ፕሮቴስታንቲዝም ጽዋ በመጠጣት ነው።

በዚያ ክፍል ጣፋጭን ወደ መራራ ይለውጣሉ፤ መራራውንም ወደ ጣፋጭ። መልአኩ ሲወርድ በእጁ ያለው መልእክት ጣፋጭ ነው፤ የመልእክቱ ፍጻሜ ግን መራራ ነው። እነርሱ መልአኩ ሲወርድ የሚጀምረው እውነተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክት መራራ ነው ብለው ይከራከራሉ፤ በፍጻሜውም ጣፋጭ የሐሰት ሰላምና ደኅንነት መልእክት እንዳለ ይለያሉ፤ ነገሮችን ግልባጭ ከማድረግ ራሳቸውን ሊከለክሉ አይችሉምና።

ይህ ኃጢአት የተወከለበት ክፍል በእነርሱ የጋራ የምሕረት ዘመናቸው መጨረሻ ላይ ይገኛል። ስለዚህ፡ የአረማዊነትን የሰይጣን ሥራ እንደ ክርስቶስ ሥራ መለየታቸው፤ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ እንደ ሰይጣን ሥራ ከመለየት ጋር በትንቢታዊ ተመሳሳይነት የማይሰረይ ኃጢአት መሆኑን ማየት ተገቢ ነው። “ውሸቱን” ወደ ሦስተኛው ትውልድ አድቼንቲዝም ማስገባት የሐሰተኛው የኋለኛው ዝናብ መልእክታቸው መሠረታዊ ሎጂክ አቅርቦላቸዋል፤ በመጨረሻም ብርቱ ማታለልን በእነርሱ ላይ ያመጣል። ሚሊር የ“የዕለቱ”ን ትክክለኛ ትርጉም ለመረዳት የደረሰበት በዚያው ክፍል ውስጥ እነርሱ እንደ ተገለበጡ ተሰልቀው ቀርበዋል።

ማንም ሰው በማንኛውም ዘዴ አያታልላችሁ፤ ምክንያቱም አስቀድሞ ዓመፅ ካልመጣ፡ እንዲሁም የኃጢአት ሰው፡ የጥፋት ልጅ ካልተገለጠ፡ ያ ቀን አይመጣም። እርሱም አምላክ የሚባለውን ሁሉ ወይም የሚሰገድለትን ሁሉ የሚቃወምና ራሱን ከሁሉ በላይ የሚያከብር ነው፤ እስከ እርሱም እንደ አምላክ ሆኖ በአምላክ ቤተ መቅደስ ተቀምጦ ራሱን አምላክ እንደሆነ ያሳያል። ከእናንተ ጋር ገና ሳለሁ ይህን እንደ ነገርሁላችሁ አታስቡምን? አሁንም በራሱ ጊዜ እንዲገለጥ የሚከለክለውን ታውቃላችሁ። የዓመፅ ምስጢር አሁንም እየሠራ ነውና፤ ብቻ አሁን የሚከለክለው ከመካከል እስኪወገድ ድረስ ይከለክላል። ያን ጊዜም ያ ክፋው ይገለጣል፤ ጌታም በአፍ መንፈስ ያጠፋዋል፤ በምጽአቱም ብርሃን ያጠፋዋል። መምጣቱም እንደ ሰይጣን ሥራ በኃይል ሁሉና በምልክቶችና በሐሰተኛ ድንቆች፡ እንዲሁም በሚጠፉት መካከል ባለ ዓመፅ ማታለል ሁሉ ይሆናል፤ ምክንያቱም እንዲድኑ የእውነትን ፍቅር አልተቀበሉምና። ስለዚህም ሐሰትን እንዲያምኑ እግዚአብሔር የብርቱ ስሕተትን ይልክባቸዋል፤ ይህም እውነትን ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ደስ የተሰኙ ሁሉ እንዲፈረድባቸው ነው። 2 ተሰሎንቄ 2፡3-12።

ነቢያት ስለ መጨረሻዎቹ ዘመናት ከማንኛውም ሌላ ከዚያ በፊት ከነበረ ቅዱስ ታሪክ ይልቅ ይበልጥ ይናገራሉ፤ ይህም ለዚህ ክፍል እውነት ነው። የሚሊር የእውቀት መጨመር መሠረተ ድንጋይ፤ በ1989 የደረሰው የእውቀት መጨመር መሠረተ ድንጋይ ደግሞ ነው፤ ምክንያቱም “ዘወትሩ” ጋር የተያያዘውን ትንቢታዊ ታሪክ ትክክለኛ መረዳት፤ የዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አርባ እና አርባ አንድ ታሪክን ይገልጻል። ይህም ማለት፤ አንድ የትንቢት ተማሪ የአረማዊነትን ሚና እና ከጳጳሳዊት ሮም ጋር ያለውን ትንቢታዊ ግንኙነት ካልተረዳ፤ መጀመሪያ የጳጳሳዊና መነሣት የመከልከል ሥራ፤ ከዚያም ጳጳሳዊና በምድር ዙፋን ላይ የማኖር ሥራ በአረማዊነት እንደተፈጸመ ማስተዋል አይችልም፤ እናም ይህ ሥራ መጀመሪያ ጳጳሳዊና የሚከለክል፤ ከዚያ ግን ተለውጦ በምድር ዙፋን ላይ የሚያስቀምጠውን የራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ ሚና ይወክላል። የራእይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ ሚና ለአሜሪካ እንደ ወደፊት ነገር ተወክሎ ቀርቧል።

በሚቀጥለው ጽሑፋችን የሂዴዌል ወንዝ ብርሃን መገለጥን መመርመራችንን እንቀጥላለን።

“ከውጫዊው መልክ በታች የሚያይ፤ የሰዎችን ሁሉ ልብ የሚያነብ፤ ስለ ታላቅ ብርሃን የተቀበሉት እንዲህ ይላል፤ ‘ስለ ሥነ ምግባራቸውና ስለ መንፈሳዊ ሁኔታቸው አልተጨነቁም፤ አልደነቁምም።’ አዎን፤ የራሳቸውን መንገዶች መርጠዋል፤ ነፍሳቸውም በርኩሶታቸው ደስ ብሏቸዋል። እኔ ደግሞ ማታለያቸውን እመርጣለሁ፤ የሚፈሩትንም በእነርሱ ላይ አመጣለሁ፤ ምክንያቱም ስጦራ ማንም አልመለሰም፤ ስናገርም አልሰሙም፤ ነገር ግን በዓይኖቼ ፊት ክፉ አደረጉ። እኔም ያልደሰትሁበትን መረጡ።’ ‘ለመዳን የእውነትን ፍቅር ስላልተቀበሉ፤’ ‘ነገር ግን በዓመፅ ደስ ስላላቸው፤’ ‘እግዚአብሔር ሐሰትን እንዲያምኑ ብርቱ ማታለልን ይልክባቸዋል።’ ኢሳይያስ 66፡3, 4፤ 2 ተሰሎንቄ 2፡11, 10, 12።

“ሰማያዊው መምህር እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- ‘እናንተ በትክክለኛው መሠረት ላይ እየገነባችሁ እንዳላችሁ እና እግዚአብሔርም ሥራችሁን እንደሚቀበል መስሎአችሁ፤ በእውነቱ ግን ብዙ ነገሮችን እንደ ዓለማዊ

ፖሊሲ እያስኬዳችሁ በይሁዋም ላይ ኃጢአት እየሠራችሁ ሳሉ፤ አእምሮን ሊያታልል የሚችል ከዚህ የበለጠ ምን ዓይነት ማታለያ አለ? እነሆ፣ አንድ ታላቅ ማታለያ፣ አእምሮን የሚማርክ ስህተት ነው፤ እርሱም እውነትን አንድ ጊዜ ያወቁ ሰዎች የእግዚአብሔርን መልክ ለመንፈሱና ለኃይሉ ሲተካ፣ ራሳቸውንም ሀብታሞች እንደሆኑ፣ ባለጠጎችም እንደሆኑ እና ምንም እንዳያስፈልጋቸው ሲያስቡ፣ በእውነቱ ግን ለሁሉ ነገር በማስፈለግ ላይ ሳሉ፣ አእምሮአቸውን የሚይዝ ነው።”

“እግዚአብሔር ልብሳቸውን ንጹሕና ነውር የሌለበት እያደረጉ ለሚጠብቁ ታማኝ ባሪያዎቹ ያለውን አመለካከት አልለወጠም። ነገር ግን ብዙዎች ‘ሰላምና ደህንነት’ እያሉ ይጮኻሉ፤ ድንገተኛ ጥፋትም በእነርሱ ላይ እየመጣ ነው። ፈጽሞ የተሟላ ንስሐ ካልሆነ፣ ሰዎችም በኑዛዜ ልባቸውን ካላወረዱ እና እውነትን በኢየሱስ እንዳለች ካልተቀበሉ፣ ፈጽሞ ወደ ሰማይ አይገቡም። በወገናችን መካከል መንጻት በሚፈጸምበት ጊዜ፣ ከእንግዲህ ወዲህ ‘ባለጠጎች ነን፣ ብዙ ንብረትም አለን፣ ምንም የሚያስፈልገን የለም’ ብለን በተረጋጋ ሁኔታ እየተመካን አንቀመጥም።”

«“ወርቃችን በእሳት ተፈትኗል፤ ልብሳችንም በዓለም አልተበከለም” ብሎ በእውነት ማን ሊናገር ይችላል? አስተማሪያችን ራሳቸውን ጽድቅ ብለው የሚጠሩትን ልብሶች ሲያመለክቱ አየሁ። እነዚያን አውልቀው ከሥር ያለውን ርኩሳት ገለጡ። ከዚያም እንዲህ አሉኝ፡- “በትዕቢት ርኩሳታቸውንና የባሕርያቸውን መበስበስ እንዴት እንደ ሸፈኑ አታይምን? ‘ታማኝይቱ ከተማ እንዴት ጋለሞታ ሆነች!’ የአባቱ ቤት የንግድ ቤት ሆኗል፤ መለኮታዊ ህልውናና ክብር የተለዩበት ስፍራ ሆኗል! ስለዚህ ድካም አለ፣ ብርታትም ጎድሏል።”» Testimonies, volume 8, 249, 250.